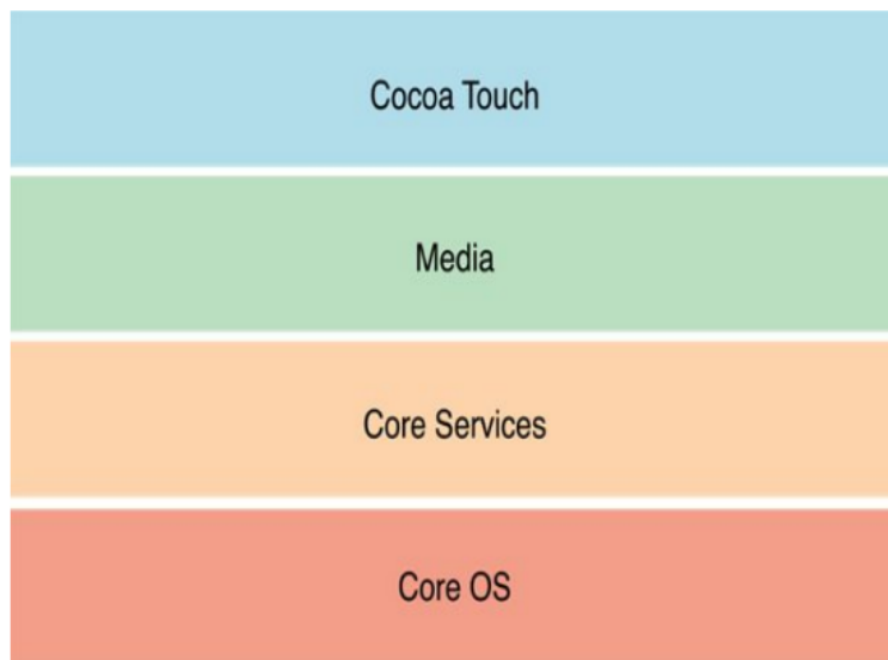

Chương 1

IOS

1 Nền tảng iOS và các thành phần cơ bản

1.1 Kiến trúc tầng của iOS

Hình 1.1: Kiến trúc phân tầng IOS

iOS có kiến trúc nhiều tầng, mỗi tầng cung cấp các framework và dịch vụ khác nhau:

Cocoa Touch: Tầng cao nhất, cung cấp các framework cốt lõi như UIKit và SwiftUI cho phát triển giao diện người dùng.

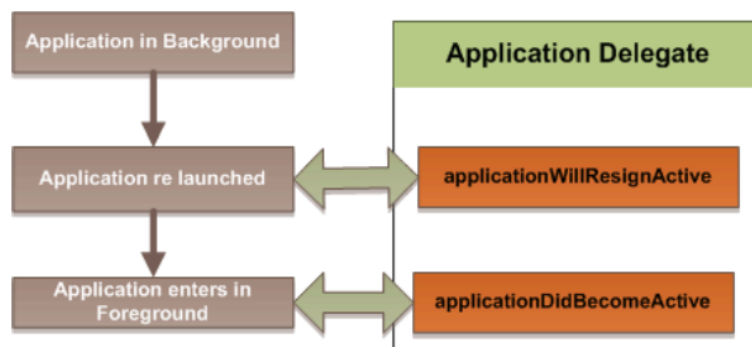
Media: Chứa các công nghệ đồ họa, âm thanh và video như Core Graphics, Core Animation, AVFoundation.

Core Services: Cung cấp các dịch vụ cơ bản như Core Data, Core Location, và Foundation framework.

Core OS: Tầng thấp nhất, bao gồm kernel, file system, bảo mật, và các dịch vụ hệ thống cấp thấp.

1.2 Vòng đời ứng dụng iOS

Khi user mở điện thoại của mình lên thì không có ứng dụng nào chạy cả ngoài những thứ nằm trong Operation system . Application của bạn cũng sẽ không chạy. Sau khi user nhấn vào icon của app, Springboard sẽ kích hoạt application của bạn. Application cùng với các thư viện của nó sẽ được thực thi và được tải vào bộ nhớ, trong khi đó thì Springboard sẽ nhận nhiệm vụ hiển thị màn hình launch screen của ứng dụng. Sau cùng thì ứng dụng của bạn bắt đầu được chạy và application delegate sẽ nhận được các notification. Các iOS app chạy trên các thiết bị đều có các trạng thái chuyển đổi như: Not running, In active, Active, Background, Suspended. Tại bất kì thời điểm nào, app của bạn đều rơi vào các trạng thái trên.

Hình 1.2: Vòng đời ứng dụng iOS

NotRunning: Ứng dụng chưa được khởi chạy hoặc đã bị hệ thống chấm dứt.

Inactive: Ứng dụng đang chạy ở foreground nhưng không nhận events (ví dụ: khi có cuộc gọi đến).

Active: Trạng thái bình thường khi ứng dụng chạy ở foreground và đang xử lý events.

Background: Ứng dụng không hiển thị nhưng vẫn chạy và thực thi mã.

Suspended: Ứng dụng ở background nhưng không chạy mã, có thể bị hệ thống chấm dứt để giải phóng tài nguyên.

1.3 App Delegate và Scene Delegate

AppDelegate: Quản lý vòng đời chung của ứng dụng và cấu hình ban đầu.

SceneDelegate: Quản lý UI lifecycle của từng cửa sổ ứng dụng (scene).

1.4 Luồng làm việc của người dùng và Storyboards

Storyboards: Công cụ trực quan để thiết kế và quản lý luồng màn hình trong ứng dụng.

Segues: Xác định chuyển tiếp giữa các màn hình.

Programmatic UI: Phương pháp thay thế để tạo UI bằng mã Swift.

2 Mô hình kiến trúc ứng dụng iOS

Lựa chọn mô hình kiến trúc phù hợp là quyết định quan trọng ảnh hưởng đến khả năng bảo trì, mở rộng và kiểm thử của ứng dụng. Dưới đây là các mô hình phổ biến trong phát triển iOS:

Hình 1.3: Một số mô hình kiến trúc iOS

2.1 Model-View-Controller(MVC)

MVC (Model-View-Controller) là một trong những mô hình kiến trúc truyền thống được Apple khuyến nghị sử dụng trong quá khứ để xây dựng ứng dụng iOS.

Thành phần:

Model: Quản lý dữ liệu và logic nghiệp vụ.

View: Hiển thị giao diện người dùng và phản hồi tương tác.

Controller: Trung gian giữa Model và View, xử lý logic điều khiển.

Ưu điểm:

- Là một trong những mẫu kiến trúc ứng dụng iOS phổ biến nhất, được sử dụng trong cả phát triển ứng dụng và web.

- Dễ dàng phân tách trách nhiệm giữa máy chủ và máy khách.
- Phù hợp cho các ứng dụng nhỏ và đơn giản.

Nhược điểm:

- “Massive View Controller” – Controller thường trở nên quá lớn và phức tạp.
- Khó khăn trong việc kiểm thử.
- Sự phụ thuộc chặt chẽ giữa các thành phần.

2.2 Mô hình MVP trong iOS

MVP (Model-View-Presenter) là một biến thể của MVC, tập trung vào việc tách riêng phần hiển thị (View) và logic điều khiển (Presenter), giúp tăng khả năng kiểm thử và tái sử dụng.

Thành phần:

Model: Tương tự như trong MVC.

View: Giao diện thụ động, chỉ hiển thị dữ liệu.

Presenter: Xử lý logic nghiệp vụ và cập nhật View.

Ưu điểm:

- View hoàn toàn thụ động, dễ kiểm thử.
- Xác minh chức năng chính xác của từng thành phần trở nên dễ tiếp cận hơn trong MVP.
- Presenter có thể được tái sử dụng với các View khác nhau.

Nhược điểm:

- Cần nhiều mã *boilerplate*.
- Presenter có thể trở nên lớn và phức tạp.
- Không phổ biến bằng MVVM trong cộng đồng iOS.

2.3 Mô hình MVVM trong iOS

MVVM (Model-View-ViewModel) là mô hình kiến trúc hiện đại được sử dụng phổ biến trong phát triển ứng dụng iOS, đặc biệt khi kết hợp với các framework reactive như Combine hoặc RxSwift.

Thành phần:

Model: Tương tự như trong MVC.

View: Bao gồm **UIView** và **UIViewController**.

ViewModel: Chuẩn bị dữ liệu từ Model để View hiển thị và xử lý logic.

Bốn nguyên tắc trong MVVM:

The Simplicity Principle (Nguyên tắc đơn giản): Mỗi View chỉ nên có một ViewModel tương ứng. Mỗi ViewModel chỉ phục vụ một View duy nhất.

The Blendability Principle (Nguyên tắc hòa trộn): ViewModel cần hỗ trợ khả năng hòa trộn biểu thức để tối ưu hóa UI.

The Designability Principle (Nguyên tắc thiết kế): ViewModel phải cung cấp dữ liệu có thể dùng tại thời điểm thiết kế (design-time).

The Testability Principle (Nguyên tắc kiểm thử): Cả Model và ViewModel đều phải có khả năng kiểm thử độc lập.

Ưu điểm:

- Tách biệt rõ ràng các thành phần.
- Dễ dàng kiểm thử (đặc biệt là ViewModel).
- Giảm kích thước và trách nhiệm của ViewController.
- Hỗ trợ binding dữ liệu giữa View và ViewModel.

Nhược điểm:

- Phức tạp hơn so với MVC.
- Có thể dẫn đến “Massive ViewModel” nếu không được tổ chức tốt.
- Yêu cầu cơ chế binding (thủ công hoặc sử dụng thư viện reactive).

2.4 MVCVS (Model-View-Controller-ViewState)

MVCVS bằng cách nào đó là sự kết hợp giữa hai kiến trúc MVC và MVVM. Nó giúp tách biệt rõ ràng giữa **Model**, **View**, **Controller**, và **View State**.

Các giai đoạn hoạt động của MVCVS:

MVCVS Initialization: Ở giai đoạn này, View Controller phải tuân theo Model và View State.

MVCVS Model Updates: Nếu có bất kỳ thay đổi nào xảy ra, View Controller sẽ cập nhật Document Model và View State.

MVCVS View Changes: View State phân tích Document View Model và View State. Sau đó, nó thực hiện các thay đổi đối với View dựa trên các quan sát.

MVCVS View State: View Controller và View State được tách biệt. View State chịu trách nhiệm cập nhật và lắng nghe các thay đổi trong View.

MVCVS Testability: Có thể kiểm tra logic của View Model và Document Model một cách riêng biệt, giúp việc kiểm thử hiệu quả hơn so với mô hình MVC.

Ưu điểm:

- Là mẫu kiến trúc có khả năng quản lý và hiệu quả cao.
- Dễ dàng kiểm tra riêng biệt các thành phần nhờ các bài kiểm tra tích hợp.

Nhược điểm:

- Độ phức tạp cao.
- Khó tiếp cận đối với người mới.

2.5 VIPER

Là một trong những mẫu kiến trúc iOS được biết đến với cấu trúc clean. Đây là lựa chọn phù hợp khi cần tạo các thành phần xoay quanh các trường hợp sử dụng cụ thể.

Các thành phần trong VIPER:

View: Giao diện người dùng.

Interactor: Xử lý logic nghiệp vụ.

Presenter: Điều phối giữa View và Interactor.

Entity: Mô hình dữ liệu.

Routing: Điều hướng giữa các màn hình.

Ưu điểm:

- Kiến trúc dễ quản lý, phù hợp với nhóm phát triển lớn.
- Tăng khả năng tái sử dụng mã nguồn.
- UI được xác định rõ ràng và dễ kiểm soát.
- Mã được phân tách giúp kiểm thử dễ dàng.
- Giảm thiểu xung đột hợp nhất mã.

Nhược điểm:

- Cấu trúc phức tạp đối với ứng dụng nhỏ.
- Tốn thời gian để làm quen.
- Nhiều lớp trung gian có thể làm giảm hiệu suất.

2.6 The Elm Architecture (TEA)

TEA là một mô hình kiến trúc mới trong iOS, khá khác biệt so với các cấu trúc Model-X truyền thống. Trạng thái giao diện và mô hình được hợp nhất thành một thực thể duy nhất. Mọi cập nhật được gửi đến thực thể này dưới dạng **messages** và xử lý thông qua **reducers**.

Dòng sự kiện trong TEA là một chiều (unidirectional), tương tự như Flux hoặc Redux.

Ưu điểm:

- View có thể được mô tả như các hàm thuần túy (pure functions).
- One-way binding từ Model đến View giúp dễ kiểm soát.

Nhược điểm:

- Tăng độ phức tạp trong các ứng dụng lớn.
- Không phù hợp với mọi loại ứng dụng.

2.7 Coordinator Pattern

Mặc dù không phải là một mẫu kiến trúc chính thức, Coordinator là một **design pattern** giúp giải quyết các vấn đề điều hướng mà MVC hoặc MVVM không xử lý tốt.

Coordinator chịu trách nhiệm tạo và giữ tham chiếu đến ViewController hiện tại. Nó thực hiện việc điều hướng, ví dụ: hiển thị màn hình mới hoặc đẩy ViewController vào Navigation Controller.

Ưu điểm:

- Tách riêng logic điều hướng, giúp mã dễ bảo trì.
- Tăng tính linh hoạt trong chuyển đổi giữa các màn hình.

Nhược điểm:

- Làm tăng độ phức tạp khi triển khai.
- Cần thay đổi cách tiếp cận luồng dữ liệu.
- Không cần thiết cho các ứng dụng nhỏ.

3 Quản lý trạng thái trong ứng dụng iOS

Quản lý trạng thái hiệu quả là một phần quan trọng trong kiến trúc ứng dụng iOS, đặc biệt khi ứng dụng phát triển về quy mô và độ phức tạp.

3.1 Các cách tiếp cận quản lý trạng thái

1. Quản lý trạng thái cục bộ

- **Trạng thái trong ViewController:** Lưu trữ trạng thái trong các thuộc tính của ViewController.
- **Property Observers:** Sử dụng didSet để phản ứng với thay đổi trạng thái.

2. Reactive Programming

- **Combine Framework:** Framework reactive chính thức của Apple.
- **RxSwift:** Thư viện reactive phổ biến trong cộng đồng iOS.

3. Redux-like Architecture

- **Store:** Lưu trữ trạng thái toàn cục.
- **Actions:** Mô tả ý định thay đổi trạng thái.
- **Reducers:** Xử lý các Action và trả về trạng thái mới.

3.2 State Containers

The Composable Architecture (TCA) là một framework được phát triển bởi Point-Free, cung cấp cách tiếp cận có nguyên tắc để xây dựng ứng dụng iOS:

- **State:** Mô tả trạng thái của một feature.
- **Action:** Các sự kiện có thể xảy ra trong ứng dụng.
- **Environment:** Các dependency cần thiết cho logic.
- **Reducer:** Xử lý logic và cập nhật trạng thái tương ứng.

4 Quản lý phụ thuộc

Quản lý phụ thuộc (Dependency Injection - DI) là một kỹ thuật quan trọng để tạo ra mã có thể kiểm thử và bảo trì.

4.1 Các loại Dependency Injection

- **Constructor Injection:** Cung cấp dependencies thông qua initializer.
- **Property Injection:** Cung cấp dependencies thông qua thuộc tính.
- **Method Injection:** Cung cấp dependencies cho một phương thức cụ thể.

4.2 DI Containers

DI Containers giúp quản lý và cung cấp dependencies một cách tự động:

- **Swinject:** Là một DI container phổ biến cho Swift.
- **Service Locator:** Là một giải pháp thay thế cho DI.

5 Cách thiết kế giao diện người dùng

iOS cung cấp hai framework chính để xây dựng giao diện người dùng: **UIKit** và **SwiftUI**.

5.1 UIKit

UIKit là framework UI truyền thống cho iOS, sử dụng mô hình lập trình mệnh lệnh và dựa trên lớp:

- **Auto Layout:** Giúp tạo UI thích ứng với các kích thước màn hình khác nhau.
- **View Controller Lifecycle:** Hiểu rõ vòng đời của **UIViewController** là chìa khóa để quản lý tài nguyên và trạng thái.
- **Reusable Views:** Tái sử dụng views để cải thiện hiệu suất và khả năng bảo trì.

5.2 SwiftUI

SwiftUI là framework UI khai báo mới của Apple, giới thiệu từ iOS 13.

- **View Basics:** Sử dụng cấu trúc `protocol View` để xây dựng UI.
- **State và Binding:** Sử dụng `property wrappers` để quản lý trạng thái.
- **ObservableObject và EnvironmentObject:** Cung cấp các cơ chế để quản lý trạng thái phức tạp.

5.3 So sánh UIKit và SwiftUI

Khía cạnh	UIKit	SwiftUI
Năm ra mắt	2008	2019
Loại lập trình	Mệnh lệnh	Khai báo
Cấu trúc	Dựa trên lớp (Class-based)	Dựa trên struct (Struct-based)
Trạng thái	Tự quản lý	Property wrappers
Hỗ trợ iOS	iOS 2+	iOS 13+
Độ ổn định	Rất ổn định	Đang phát triển
Học tập	Phức tạp	Dễ dàng hơn
Tùy biến	Rất linh hoạt	Hạn chế hơn

6 Xử lý Dữ liệu

Quản lý dữ liệu là một phần quan trọng trong phát triển ứng dụng iOS. Apple cung cấp nhiều giải pháp khác nhau để lưu trữ và truy xuất dữ liệu, phù hợp với các mục đích và quy mô sử dụng khác nhau. Dưới đây là so sánh và mô tả chi tiết các giải pháp lưu trữ dữ liệu phổ biến trong hệ sinh thái iOS.

6.1 Core Data

Định nghĩa: Core Data là một framework của Apple dùng để quản lý graph đối tượng và vòng đời dữ liệu trong ứng dụng iOS, không phải là một cơ sở dữ liệu thuần túy.

Kiến trúc Core Data:

- **NSManagedObjectModel:** Mô tả cấu trúc của các entities, attributes và relationships.
- **NSManagedObjectContext:** Không gian làm việc để thực hiện các thao tác CRUD.
- **NSPersistentStoreCoordinator:** Điều phối giữa object model và persistent store.
- **NSPersistentContainer:** Đóng gói stack Core Data (từ iOS 10 trở lên).
- **NSFetchRequest:** Truy vấn dữ liệu từ persistent store.

Đặc điểm chính:

- Quản lý object graph và mối quan hệ phức tạp.
- Lưu trữ dữ liệu sử dụng SQLite backend.
- Tải dữ liệu một cách lười biếng (lazy loading).
- Tích hợp kiểm tra dữ liệu và hỗ trợ migration/versioning.

Ưu điểm:

- Tích hợp tốt với hệ sinh thái Apple.
- Công cụ thiết kế mô hình dữ liệu trực quan.

- Hỗ trợ đồng bộ hóa với CloudKit.
- Quản lý bộ nhớ thông minh.

Nhược điểm:

- Đường cong học tập dốc.
- Debug khó khăn.
- Threading phức tạp và không thread-safe.

Khi nên dùng:

- Ứng dụng có dữ liệu phức tạp với nhiều quan hệ.
- Dự án dài hạn cần bảo trì tốt.

6.2 Realm

Định nghĩa: Realm là cơ sở dữ liệu di động mã nguồn mở, được thiết kế để thay thế Core Data với hiệu suất cao và API đơn giản.

Đặc điểm chính:

- Hoạt động đa nền tảng (iOS, Android).
- Truy cập dữ liệu trực tiếp (zero-copy architecture).
- Hỗ trợ lập trình reactive.
- Thread-safe theo từng instance Realm.
- Hỗ trợ mã hóa và đồng bộ hóa thời gian thực.

Ưu điểm:

- API đơn giản, dễ học.
- Hiệu suất cao.
- Hỗ trợ đồng bộ thời gian thực.
- Tài liệu rõ ràng, cộng đồng lớn.

Nhược điểm:

- Không tích hợp sâu với iOS.
- Không hỗ trợ struct, phải dùng class kế thừa từ `Object`.
- Một số giới hạn trong model threading và truy vấn phức tạp.

Khi nên dùng:

- Ứng dụng cross-platform.
- Dự án yêu cầu hiệu suất cao và real-time sync.
- Ưu tiên offline-first.

6.3 SQLite

Định nghĩa: SQLite là hệ quản trị cơ sở dữ liệu quan hệ nhỏ gọn, không yêu cầu server, được sử dụng phổ biến nhất trên thế giới.

Đặc điểm chính:

- Tự chứa và không cần cấu hình.
- Nhẹ, đáng tin cậy, cross-platform.
- Hỗ trợ đầy đủ SQL.
- Tuân thủ chuẩn ACID.

Ưu điểm:

- Kiểm soát toàn diện schema và truy vấn.
- Phù hợp với các truy vấn phức tạp.
- Dễ dàng backup và khôi phục.

Nhược điểm:

- Phải tự xử lý thread-safe và migration.
- Không có hỗ trợ object mapping tự động.

- Không phù hợp với reactive programming.

Khi nên dùng:

- Cần kiểm soát hoàn toàn cơ sở dữ liệu.
- Ứng dụng cần truy vấn SQL phức tạp.
- Không cần tích hợp chặt với hệ sinh thái iOS.

6.4 UserDefaults

Định nghĩa: Là hệ thống lưu trữ key-value đơn giản, phù hợp cho dữ liệu nhỏ và không nhạy cảm.

Đặc điểm chính:

- Lưu dữ liệu dạng key-value.
- API đơn giản, hỗ trợ các kiểu cơ bản như String, Int, Bool, Date, v.v.
- Tự động đồng bộ hóa và cache nội bộ.
- Có thể đồng bộ với iCloud.

Ưu điểm:

- Dễ sử dụng, hiệu suất cao cho dữ liệu nhỏ.
- Không yêu cầu cấu hình.
- Phù hợp lưu trạng thái người dùng và cài đặt.

Nhược điểm:

- Không phù hợp với dữ liệu lớn hoặc nhạy cảm.
- Không có khả năng filter, query, transaction.

Khi nên dùng:

- Lưu theme, ngôn ngữ, âm thanh.
- Đánh dấu đã hoàn thành hướng dẫn sử dụng.
- Lưu cấu hình đơn giản hoặc flag.

6.5 Keychain

Định nghĩa: Là hệ thống lưu trữ an toàn để bảo vệ thông tin nhạy cảm như mật khẩu và token.

Đặc điểm chính:

- Lưu trữ bảo mật với mã hóa mạnh.
- Tồn tại sau khi ứng dụng bị xóa.
- Hỗ trợ xác thực sinh trắc học.
- Có thể chia sẻ giữa các ứng dụng cùng nhà phát triển.
- Hỗ trợ đồng bộ iCloud.

Ưu điểm:

- Bảo mật cao, phù hợp với dữ liệu nhạy cảm.
- Hỗ trợ xác thực bằng Face ID, Touch ID.
- Dữ liệu tồn tại lâu dài.

Nhược điểm:

- API phức tạp, khó sử dụng hơn so với các giải pháp khác.
- Truy cập và thao tác dữ liệu chậm hơn so với lưu trữ thông thường.
- Khó debug và kiểm tra.

Khi nên dùng:

- Lưu trữ mật khẩu, token xác thực, hoặc thông tin nhạy cảm.
- Cần đảm bảo an toàn dữ liệu người dùng.
- Ứng dụng có yêu cầu bảo mật cao.

7 Xử lý bất đồng bộ

Xử lý tác vụ bất đồng bộ là một phần thiết yếu trong kiến trúc ứng dụng iOS hiện đại, giúp đảm bảo giao diện người dùng mượt mà và phản hồi tốt. Swift cung cấp nhiều phương pháp để xử lý bất đồng bộ, từ truyền thống đến hiện đại, mỗi phương pháp có ưu và nhược điểm riêng phù hợp với từng hoàn cảnh.

7.1 Completion Handlers

Định nghĩa: Completion handlers là cách truyền thống nhất để xử lý bất đồng bộ trong iOS, sử dụng closures được gọi sau khi tác vụ hoàn thành.

Cơ chế hoạt động:

- Hàm bất đồng bộ nhận một closure làm tham số.
- Closure này được gọi khi tác vụ bất đồng bộ hoàn thành.
- Thường sử dụng kiểu `Result` để phân biệt giữa thành công và thất bại.

Ưu điểm:

- Dễ hiểu và được sử dụng rộng rãi.
- Không cần thư viện bên ngoài.
- Tương thích với tất cả các phiên bản iOS.

Nhược điểm:

- Dễ rơi vào *callback hell* khi chuỗi nhiều tác vụ.
- Khó khăn trong việc truyền lỗi giữa các callback.
- Có thể quên gọi completion handler nếu không cẩn thận.
- Khó thực hiện song song hoặc tuần tự tác vụ một cách tối ưu.

7.2 Promises

Định nghĩa: Promises là mô hình xử lý bất đồng bộ dựa trên hướng đối tượng, thường được sử dụng qua các thư viện như `PromiseKit`.

Cơ chế hoạt động:

- Promise đại diện cho kết quả trong tương lai.
- Sử dụng `.then` để xử lý chuỗi kết quả.
- `.catch` để xử lý lỗi một cách tập trung.
- Có thể kết hợp và biến đổi Promise dễ dàng.

Ưu điểm:

- Cú pháp rõ ràng, tránh callback hell.
- Dễ dàng thực hiện các tác vụ song song hoặc tuần tự.
- Quản lý lỗi tập trung.
- Hỗ trợ chaining và transform dữ liệu.

Nhược điểm:

- Cần cài đặt thư viện bên thứ ba.
- Có thể mất thời gian làm quen ban đầu.
- Khó debug hơn so với code đồng bộ.

7.3 Async/Await

Định nghĩa: Từ iOS 15, Swift hỗ trợ cú pháp `async/await` để viết code bất đồng bộ như code đồng bộ.

Cơ chế hoạt động:

- `async` đánh dấu hàm bất đồng bộ.
- `await` tạm dừng thực thi cho đến khi có kết quả.
- Hỗ trợ cấu trúc concurrency rõ ràng với `Task`, `TaskGroup`.
- Dễ dàng kết hợp với `try-catch` để xử lý lỗi.

Ưu điểm:

- Cú pháp gọn gàng, dễ đọc.
- Dễ quản lý luồng logic và xử lý lỗi tự nhiên.
- Không cần lồng closure.
- Tích hợp sâu trong hệ sinh thái Apple.

Nhược điểm:

- Yêu cầu iOS 15 trở lên.
- Cần refactor lại call stack cho `async`.
- Có thể xảy ra rò rỉ bộ nhớ nếu không quản lý `Task.cancel()` cẩn thận.

7.4 Combine Framework

Định nghĩa: Combine là framework lập trình reactive do Apple phát triển, ra mắt từ iOS 13. Thích hợp cho xử lý bất đồng bộ dựa trên dữ liệu và sự kiện.

Cơ chế hoạt động:

- Dựa trên mô hình *Publisher/Subscriber*.
- Tạo chuỗi pipeline để xử lý và biến đổi dữ liệu.
- Hỗ trợ quản lý backpressure.
- Kết hợp mạnh với SwiftUI.

Ưu điểm:

- Tích hợp chặt chẽ với Swift và hệ sinh thái Apple.
- Hàng trăm operators hỗ trợ biến đổi và lọc dữ liệu.
- Tự động quản lý bộ nhớ bằng **AnyCancellable**.
- Xử lý đồng bộ và bất đồng bộ theo mô hình dữ liệu.

Nhược điểm:

- Learning curve cao, cần hiểu lập trình reactive.
- Yêu cầu iOS 13 trở lên.
- Debugging các pipeline phức tạp.
- Không hỗ trợ đa nền tảng như RxSwift.

8 Kết luận

Kiến trúc ứng dụng iOS hiện đại không chỉ tập trung vào việc phân tách rõ ràng giữa các tầng chức năng như UI, Business Logic và Data, mà còn chú trọng đến khả năng mở rộng, dễ bảo trì và hiệu suất của ứng dụng. Qua việc áp dụng các mô hình kiến trúc như MVC, MVVM, VIPER, kết hợp cùng các kỹ thuật xử lý bất đồng bộ như **Completion Handlers**, **Promises**, **Async/Await**, và **Combine**, các nhà phát triển có thể xây dựng những ứng dụng mượt mà, linh hoạt và thân thiện với người dùng.

Từng cách tiếp cận đều có ưu và nhược điểm riêng, đòi hỏi nhà phát triển cần lựa chọn phù hợp theo yêu cầu của dự án và phiên bản iOS hỗ trợ. Trong đó:

- **Completion Handlers** vẫn là lựa chọn đơn giản và phổ biến.
- **Promises** mang lại cú pháp rõ ràng hơn cho các chuỗi bất đồng bộ.
- **Async/Await** đang dần trở thành tiêu chuẩn mới nhờ vào sự rõ ràng và tích hợp sâu trong ngôn ngữ Swift.
- **Combine** mở ra hướng lập trình phản ứng hiện đại, thích hợp cho các ứng dụng nhiều tương tác và dữ liệu động.

Việc lựa chọn kiến trúc và công nghệ phù hợp không chỉ giúp tối ưu hóa hiệu suất mà còn tạo ra trải nghiệm người dùng vượt trội. Trong bối cảnh hệ sinh thái Apple không ngừng phát triển, việc nắm vững và ứng dụng linh hoạt các kỹ thuật hiện đại sẽ là chìa khóa giúp các nhà phát triển iOS tạo ra những sản phẩm thành công và bền vững.